

ESO Cicle Superior EP	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 BARCELONA
	REFLEXIÓ SETMANAL 36 CURS 2009-2010	

(Dilluns)

Únicament la consciència d'haver estat profundament perdonats/estimats ens obre a una profunda misericòrdia i amor, expressada en multitud de petits gestos sense paraules.

En canvi, qui es creu que no ha de ser perdonat de res, viu tancat en el món de la suficiència, un món mancat de gestos amorosos.

Ens cal ser conscients de tot l'amor rebut, ens cal deixar-nos estimar per Déu i anar esdevenint així persones misericordioses. No és pas gens fàcil. Això és més difícil que estimar els altres. Estimar ho fem a la nostra manera, però els altres ens estimen de maneres ben diverses, i algunes no ens acaben d'agradar.

PREGÀRIA:

Senyor, ensenya'm a estimar.
Quan vegi algú que pateix,
Jesús, ensenya'm a estimar.
Quan vegi la oportunitat
de compartir allò que tinc,
Jesús, ensenya'm a estimar.
Quan trobi algú
desanimat o trist,
Jesús, ensenya'm a estimar.
Quan la meva família em necessiti,
Jesús, ensenya'm a estimar.
Quan comparteixi el temps
amb la meva colla,
Jesús, ensenya'm a estimar..
Quan vegi situacions injustes,
Jesús, ensenya'm a estimar.
Jesús amic, ensenya'm a donar la vida
pels altres.
Vull practicar el bé i la justícia;
viure en pau, construint la teva pau.
Senyor Jesús, vull ser com Tu.

(Dimarts)

El proper dissabte celebrarem a l'escola el Festival pro Haití. És un altre petit granet de sorra que posem, des d'aquesta comunitat educativa, per fer-nos propers i solidaris amb el patiment de tants germans i germanes d'aquest país que encara per molt de temps hauran de patir les conseqüències del terratrèmol del gener.

PREGÀRIA:

Jesús mestre bo, ensenya'm el camí per a viure solidàriament. Ajuda'm a convertir el meu cor dur en un cor sensible i proper als que sofreixen. Ensenya'm a veure el dolor, el sofriment, i les necessitats dels altres.

(Dimecres)

S'explica que un cert país va ser envaït per l'enemic.

En un poble petit, totes les persones, en saber-ho, van fugir; però tan de pressa i amb tanta por, que es van oblidar d'alguns, que no podien seguir-los. I es van quedar sense poder fugir un cec i un coix, que gairebé no podia caminar.

Quan van saber que estaven sols, el cec va carregar-se el coix a l'esquena, i d'aquesta manera van poder fugir: el cec podia córrer i el coix podia indicar el camí.

Ho van poder fer aprofitant el millor de cadascú.

PREGÀRIA:

Senyor, ensenya'm a ser generós/a.
No tinc gaires coses que donar,
però he rebut moltes qualitats
i les puc compartir amb els altres.

(Dijous)

El curs ja enfila el final. S'acaba un any ple d'experiències viscudes amb molta intensitat. Ara, en aquest precís moment, davant l'ordinador, m'aturo. Respiro profundament i reviso el què he fet, el què estic fent, el què faré... però sóc capaç de valorar aquest mateix instant? Què m'emporto d'aquest curs, amic Jesús? Segurament agraïment perquè, entre altres coses, m'he fet una mica més gran; he crescut i m'he fet gran al teu costat, coneixent-te una mica més.

PREGÀRIA:

Amic Jesús,

gràcies per tots aquells moments que durant el curs he estat capaç d'assaborir amb la teva llum, perquè he crescut acompanyat de la teva generositat i sobretot, pel Teu amor.

Amén.

(Divendres)

PREGÀRIA:

Senyor, hi ha mares que no tenen un panet per als seus fillets.

Senyor, hi ha mares amb els seus fills malalts que no tenen un metge a prop.

Senyor, hi ha mares

que mai veuran aprendre els seus nens perquè allà on viuen no hi ha escoles.

Senyor, ajuda'ns a ser solidaris col·laborant amb les mares de tot el món, per tal que vegin créixer els seus fills amb salut.

col·legi SG solidaritat SG

FESTIVAL XHAITÍ